

Mezőkövesd, 1893. november 30. – Mezőkövesd, 1961. január 8.

Középparaszti családból származott, apjának 16 kat. holdas birtoka volt. Hat elemi és téli gazdasági iskolát végzett. Részt vett az első világháborúban, 1915-ben orosz fogságba esett. Mivel 1920-ig Oroszországban élt, jól megtanult oroszul. Hazatérte után a szüleitől örökölt 16 kat. hold földjén gazdálkodott. Az 1930-as évek elejétől előjárósági tag és pénztáros Mezőkövesden. A Hangya szövetkezet mezőkövesdi fiókja felügyelő-bizottsági tagja, majd elnöke. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba, a helyi szervezet elnöke, megyei választmányi és országos nagyválasztmányi tag. A front átvonulása után részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében. 1945. augusztus 5-jétől az FKGP Borsod vármegyei szervezetének a társelnöke, egyben 1945 és 1947 között a mezőkövesdi járási szervezet elnöke. 1945. április 3-ától 1949-ig a Borsod vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945. november 4-én a Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946 novemberében beválasztották a Magyar Parasztszövetség megyei elnöki tanácsába. 1947. február 28-ától szeptember 12-éig az FKGP Politikai Bizottságának a tagja. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondatása és emigrációba kényszerítése után egyre inkább szembekerült a baloldali pártvezetőség politikájával. Jelölték ugyan az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon, de csak pótképviselő lett; később a parlamenti behívásnál mellőzték, noha a vármegyei listán ő következett volna.

Képviselőisége megszűnte után teljesen visszavonult a politikai élettől, a földjén és 1, 5 kat. hold szőlőjében gazdálkodott. Az 1950-es évek elején, noha csak 16 kat. holdja volt, kulákká nyilvánították. A beszolgáltatási kötelezettségnek nem mindenben tudott eleget tenni, ezért zaklatták, büntetésekkel sújtották. 1959-ig gazdálkodott, ekkor a téesz betagosította a földjét. Szőlője megmaradt, annak jövedelméből tartotta fenn magát és a családját.